

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 9 november 2021

Uw brief van: 29 september 2021
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 53.405/II/N
NB

Betreft: CAW's en bestuurstaalwetgeving

In zitting van 5 november 2021 onderzocht de Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, uw vraag om advies van 29 september 2021 betreffende de CAW's en bestuurstaalwetgeving.

In uw brief van 29 september 2021 stelde u het volgende:

“De Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW) helpen mensen met alle vragen en problemen die te maken hebben met hun welzijn. De CAW hebben de specifieke opdracht om bij te dragen tot een menswaardig bestaan van mensen, door erop toe te zien dat zij hun rechten kunnen uitoefenen. Dit impliceert onder meer (digitale of fysieke) hulpverlening, adviesverstrekking, begeleiding en doorverwijzing naar gespecialiseerde voorzieningen. Tot de doelgroep behoren ook mensen die het Nederlands (nog) niet machtig zijn.

De CAW worden erkend door de Vlaamse overheid via het decreet betreffende het algemeen welzijnswerk van 8 mei 2009. In de regelgeving wordt bepaald dat het algemeen welzijnswerk voor iedereen en zonder discriminatie toegankelijk moet zijn (art. 8 decreet).

Eerder won de Vlaamse overheid reeds advies in met betrekking tot de mogelijkheid voor het personeel en de vrijwilligers van de CAW om in hun communicatie, bij de uitvoering van hun dienstverlening af te wijken van de taalwetgeving en dus een andere taal dan het Nederlands te hanteren, teneinde personen te bereiken die de taal niet machtig zijn. Er werd in deze adviesaanvraag ook gevraagd naar de modaliteiten die hierbij van toepassing waren.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht heeft in de zitting van haar verenigde afdelingen van 27 juni 2008 deze vraag om advies onderzocht. Hieruit bleek dat de CAW noch door het decreet noch door de overheid opgericht zijn, maar het resultaat zijn van het privé-initiatief, ook al onderwerpt het zich met het oog op subsidiëring aan een aantal erkenningscriteria. Evenmin vielen de CAW, volgens dit advies, onder toepassing van artikel 1, § 2, 2de lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966. Ook

werd gesteld dat de CAW private autonome instellingen zijn, niettegenstaande de toekenning van subsidies. Op die manier bevestigde de Vaste Commissie voor Taaltoezicht haar vaste rechtspraak, namelijk dat de loutere erkenning en subsidiëring door de overheid geen doorslaggevend criterium is om diensten onder toepassing van de taalwet te laten vallen. Dit advies werd door de Vaste Commissie voor Taaltoezicht herhaald in het advies van 11 maart 2011, naar aanleiding van een klacht over een brief met betrekking tot de opvang van daklozen waarin de CAW werden vernoemd.

Naar aanleiding van een recent artikel, gepubliceerd op het online magazine Sociaal.net (Taalwetgeving: instrument om anderstaligen uit te sluiten? – Achtergrond – Sociaal.net) achten we opportuun een nieuw advies in te winnen. De auteur van dit artikel haalt aan dat de het Steunpunt Taalwetwijzer over de adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht opmerkt dat de eerdere adviezen gestoeld zijn op het inmiddels opgeheven decreet van 19 december 1997 betreffende het Algemeen Welzijnswerk. De auteur ging te rade bij het Steunpunt Taalwetwijzer, dat hem onder meer liet weten:

“Het standpunt dat in de adviezen 40.069 van 27 juni 2008 en 42.167 van 11 februari 2011 door de VCT wordt ingenomen, is volgens het Steunpunt Taalwetwijzer voor mogelijke betwisting vatbaar. Men zou kunnen beargumenteren dat CAW's een door de overheid toevertrouwde taal uitvoeren die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat, waardoor zij onder toepassing van de Bestuursaalwetgeving zouden kunnen ressorteren.

Vooreerst schrijft het recentere decreet van 8 mei 2009 betreffende het algemeen welzijnswerk (hierna: CAW-decreet) de centra voor algemeen welzijnswerk als de centra die het algemeen welzijnswerk realiseren. Dit houdt in dat de psychosociale hulp- en dienstverlening die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van gebeurtenissen in de persoonlijke levenssfeer, problemen ten gevolge van gebeurtenissen in een context criminaliteit of problemen van meervoudige kwetsbaarheid ten gevolge van een proces van sociale uitsluiting (artikel 2, 2° decreet).

Een centrum voor algemeen welzijnswerk heeft de opdracht om vanuit een eenheid van beheer en beleid een gediversifieerde en verantwoorde hulp- en dienstverlening te organiseren die gericht is op het detecteren, voorkomen, verminderen, signaleren en oplossen van alle factoren die de welzijnskansen van personen, gezinnen of bevolkingsgroepen bedriegen of verminderen (artikel 6 decreet).

Gelet op het voorgaande zou er beargumenteerd kunnen worden dat de taken van een CAW gelinkt zijn aan sociale grondrechten, waardoor die taken een taak van een privaat belang overstijgen”.

Bovenstaande informatie is, op vraag van mijn diensten, door het Steunpunt Taalwetwijzer ook bezorgd aan hen. Hulpverlening in andere talen dan louter het Nederlands is ons inziens echter essentieel om de doelstellingen van het algemeen welzijnswerk, en dit voor eenieder en zonder discriminatie, te bereiken. In die zin lijkt het aangewezen dat de CAW de mogelijkheid behouden om een andere taal dan het Nederlands te hanteren.

Graag had ik uw advies ingewonnen, rekening houdende met het recentere decreet van 8 mei 2009.

*
* *

1 Eerdere adviezen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht

In haar advies nr. 40.069 van 27 juni 2008 heeft de VCT het volgende gesteld:

“Het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk, definieert het algemeen welzijnswerk als “de sociale dienst- en hulpverlening die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van persoonlijke, relationele, gezins- of maatschappelijke factoren (artikel 2, 2°).

De VCT stelt vast dat door het decreet van 19 december 1997, centra voor algemeen welzijnswerk als volgt worden gedefinieerd : “de voorzieningen die algemeen welzijnswerk organiseren en daartoe door de Vlaamse regering erkend zijn als een van de volgende types “centrum voor teleonthaal, centrum voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen, autonoom centrum voor algemeen welzijnswerk (artikel 2, 2°).

1.-de centra voor teleonthaal. (artikel 5).

Elk centrum voor teleonthaal heeft tot taak :

- 1) permanente hulpverlening, crisisopvang, informatie en advies te verstrekken via de telefoon;
- 2) zo nodig gericht door te verwijzen naar andere personen of diensten;
- 3) toestanden te signaleren die een negatieve weerslag hebben op de integriteit, het welzijn en de ontplooiingskansen van personen en te wijzen op evoluties betreffende de welzijnsbehoeften.

2.-de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen (CAW's), (artikel 6).

Elk CAW in het kader van de ziekenfondsen heeft tot taak een verantwoorde hulp- en dienstverlening te bieden aan alle personen, met bijzondere aandacht voor personen die door ouderdom, ziekte of handicap blijvend of tijdelijk problemen ondervinden of dreigen te ondervinden.

3.-de autonome centra voor algemeen welzijnswerk (artikel 7).

Elk autonoom CAW heeft tot taak een verantwoorde hulp- en dienstverlening te organiseren die gericht is op het detecteren, voorkomen, verminderen, signaleren en oplossen van alle factoren die de welzijnskansen van personen, gezinnen of bevolkingsgroepen bedreigen of verminderen.

Verder bepaalt het decreet van 19 december 1997 in afdeling 4 van hoofdstuk II (artikel 9 tot 14) een aantal werkingsprincipes waaraan de centra voor algemeen welzijnswerk zijn onderworpen, als daar o.m. zijn :

- het algemeen welzijnswerk moet voor iedereen zonder discriminatie toegankelijk zijn
- de centra voor algemeen welzijnswerk moeten preventief, hulpverlenende en probleemsigalerend optreden
- de centra voor maatschappelijk werk moeten onderling overleg plegen en samenwerken om de taakverdeling, de bereikbaarheid en de efficiëntie van hun werking te optimaliseren

- de centra voor algemeen welzijnswerk moeten deelnemen aan regionale initiatieven inzake overleg en samenwerking met andere relevante openbare en private welzijns- of maatschappelijke voorzieningen
- de centra voor algemeen welzijnswerk moeten hun taken laten uitvoeren door beroepskrachten al dan niet in samenwerking met vrijwilligers.

Tenslotte worden in hoofdstuk III van het decreet van 19 december 1997 de principes van de toekenning van de subsidiesenveloppes voor de centra vastgelegd en wordt de regering gemachtigd deze regeling verder te bepalen.

Tenslotte is door uw afgevaardigden, mevr. M. Peeters en de W. Meyvis, mondelinge toelichting verstrekt bij het decreet, zijn doelstellingen en uitvoeringsbesluiten.

Uit dit gesprek is, ten overvloede, gebleken dat de Vlaamse overheid op geen enkel ogenblik initiatiefnemer is van, of betrokken is bij, de oprichting en de werking van de CAW's. De Vlaamse overheid wijst een aantal prioritaire doelgroepen aan en verbindt een aantal kwaliteitseisen aan de CAW's met het oog op hun erkenning, waardoor financiële ondersteuning onder de vorm van subsidie-enveloppen mogelijk wordt.

Met het oog op hun erkenning - en subsidiëring - moeten de CAW's in de beleidsplannen die zij opstellen o.m. aantonen dat ze de omgeving waarin ze wensen te werken kennen en deze beschrijven evenals hun doelstellingen en de acties die zij daartoe zullen ondernemen.

Uit de toelichting van uw afgevaardigden is bovendien gebleken dat voor de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de ziekenfondsen, de werking van deze centra niet kadert binnen het raam van de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit en derhalve geen sprake is van devolutie van het openbaar gezag.

De erkende ziekenfondsen zijn vrij al dan niet dergelijke centra op te richten of mede op te richten en er aan te participeren.

Uit het onderzoek van de adviesvraag blijkt dat:

- de CAW's noch door het decreet van 19 december 1997 noch door de overheid worden opgericht, maar dat integendeel hun oprichting het resultaat is van het privé initiatief, ook al onderwerpt het zich met het oog op subsidiëring, aan een aantal erkenningscriteria.
- de CAW's evenmin vallen onder toepassing van artikel 1 §2, 2e van de SWT waar bedoeld zijn de "rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een gewoon bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hadden toevertrouwd in het belang van het algemeen".
- de CAW's private autonome instellingen zijn, niettegenstaande de toekenning van subsidies, die niet onder de toepassing van de SWT vallen.

De VCT bevestigt dan ook mits twee stemmen tegen van leden van de Nederlandse afdeling, haar vaste rechtspraak, dat de loutere erkenning en subsidiëring door de overheid geen doorslaggevend criterium is om diensten onder toepassing van de SWT te laten vallen. De CAW's vallen derhalve niet onder de toepassing van de SWT."

Twee leden van de Nederlandse afdeling hebben in het kader van dit advies nr. 40.069 van 27 juni 2008 volgende afwijkende mening verleend:

“Zij wensen met hun afwijkende mening te wijzen op een aantal elementen die volgens hen maken dat de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken wel degelijk van toepassing zijn op het taalgebruik (mondeling en schriftelijk) van de Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW's).

Verschillende elementen worden daarbij in overweging genomen:

1. een wetgevend kader voor de organisatie van ‘algemeen welzijnswerk’;
2. de algemene beleidsdoelstellingen die moeten worden nagestreefd door erkende organisaties;
3. de specifieke taken ter uitvoering die bedoelde organisaties moeten uitvoeren;
4. de kwaliteitseisen die aan de CAW's met het oog op de erkenning worden opgelegd;
5. de beroepskrachten die de taken van algemeen welzijnswerk moeten uitvoeren;
6. de subsidies van de erkennende overheid die de uitvoering van die opdrachten middels beroepskrachten moet mogelijk maken.

Al deze factoren zijn van zulke aard dat zij het criterium dat wordt gehanteerd om de CAW's niet aan de bestuurstaalwetgeving te onderschikken, met name het feit dat de Vlaamse Overheid op geen enkel ogenblik initiatiefnemer is van, of betrokken is bij, de oprichting van de CAW's, nietig maakt.

Beide leden menen dan ook dat de CAW's zich dienen te houden aan de bepalingen van de bij Koninklijk Besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken.”

In haar advies nr. 42.167 van 11 februari 2011 heeft de VCT het volgende advies verleend:

“De klacht gaat over het feit dat de twee in de bijlagen vermelde Centra Algemeen Welzijnswerk die te Brussel zijn gevestigd, CAW Archipel en CAW Mozaïek niet in het Frans zijn vertaald. Beide centra zijn private autonome instellingen die subsidies ontvangen van, onder meer, de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Provincie Vlaams-Brabant.

Op verzoek van de heer Steven Vanackere, de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, met betrekking tot het mondelinge en schriftelijke taalgebruik van de personeelsleden en vrijwilligers van de Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW's), bracht de VCT op 27 juni 2008 het advies 40.069 uit, waarvan de conclusie als volgt luidt:

" Uit het onderzoek van de adviesvraag blijkt dat:

- de CAW's noch door het decreet van 19 december 1997 noch door de overheid worden opgericht, maar dat integendeel hun oprichting het resultaat is van het privé initiatief, ook al onderwerpt het zich met het oog op subsidiëring, aan een aantal erkenningscriteria;
- de CAW's evenmin vallen onder toepassing van artikel 1 §2, 2e van de SWT waar bedoeld zijn de “rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een gewoon bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hadden toevertrouwd in het belang van het algemeen”;
- de CAW's private autonome instellingen zijn, niettegenstaande de toekenning van subsidies, die niet onder de toepassing van de SWT vallen.

De VCT bevestigt dan ook mits twee stemmen tegen van leden van de Nederlandse afdeling, haar vaste rechtspraak, dat de loutere erkenning en subsidiëring door de overheid geen doorslaggevend criterium is om diensten onder toepassing van de SWT te laten vallen. De CAW's vallen derhalve niet onder de toepassing van de SWT."

Op basis van wat voorafgaat is de VCT van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar ongegrond is, omdat de Centra voor Algemeen Welzijnswerk CAW Archipel en CAW Mozaïek niet onder de toepassing van de SWT vallen."

2 Inhoud van decreet van 8 mei 2009 betreffende het algemeen welzijnswerk

Het decreet van 8 mei 2009 betreffende het algemeen welzijnswerk (hierna: Welzijnswerkdecreet) stelt het volgende betreffende de missie en doelstellingen van het algemeen welzijnswerk:

Art. 3 Welzijnswerkdecreet – “Het algemeen welzijnswerk helpt de gebruikers zich persoonlijk en sociaal te ontplooiën, hun individuele en sociale rechten uit te oefenen, zodat ze een menswaardig leven kunnen leiden.”

Art. 4 Welzijnswerkdecreet – “Het algemeen welzijnswerk heeft tot doel :

1° de toegankelijkheid van de maatschappelijke basisvoorzieningen en de gespecialiseerde zorgvoorzieningen te bevorderen en hun bereikbaarheid effectief te helpen realiseren;

2° problemen inzake sociale integratie en bevredigend persoonlijk functioneren te voorkomen;

3° oplossingen aan te bieden voor de problemen van de gebruikers.”

De artikelen 5, 6 en 7 Welzijnswerkdecreet beschrijven de taken van de centra voor teleonthaal en de centra voor algemeen welzijnswerk.

Verder bepalen de artikelen 8 tot en met 16 Welzijnswerkdecreet welke werkingsprincipes - zoals het non-discriminatiebeginsel, respect voor ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging, geheimhoudingsplicht, verwerking van persoonsgegevens, beleid met betrekking tot financiële bijdrage, bereikbaarheid van dienstverlening voor kwetsbare personen en bevolkingsgroepen, de rol van betrokken persoon in het kader van het welzijnswerk, de beroepskrachten en vrijwilligers en het overleg en samenwerking - de CAW's moeten hanteren.

Artikel 17, § 2 Welzijnswerkdecreet luidt verder dat de Vlaamse Regering de wijze bepaalt waarop de centra opgericht moeten zijn om erkend te kunnen worden, evenals het werkgebied, de programmatie en de beleidsplanning van de centra. Deze paragraaf bepaalt verder dat deze CAW's als werkgebied ten minste drie aaneensluitende kleinstedelijke regio's moeten bevatten die samen minimum 300.000 inwoners tellen en die tot eenzelfde provincie behoren. Er kan per werkgebied maar 1 centrum voor algemeen welzijnswerk worden erkend. In totaal kunnen maximaal 11 centra voor algemeen welzijnswerk worden erkend en kan er maximaal één centrum voor teleonthaal per provincie worden erkend.

Artikel 17, § 3 Welzijnswerk bepaalt de regels voor de vaststelling en toekenning van subsidie-enveloppen van de centra.

Tot slot geeft artikel 20 Welzijnswerk de bevoegdheid aan de Vlaamse Regering het toezicht te organiseren op de centra die erkend zijn of die een erkenning hebben aangevraagd. De ambtenaren die met het toezicht belast zijn, hebben het recht elk centrum te bezoeken. De centra stellen aan die ambtenaren alle gegevens ter beschikking die voor het toezicht noodzakelijk zijn. Ze staan die ambtenaren toe om ter plaatse de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten te verifiëren en alle stappen te ondernemen die daarvoor nodig zijn.

3 Toepassingsgebied van de SWT en GWHI

Luidens artikel 1, § 1, 1° van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) zijn deze wetten toepasselijk op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën, van de agglomeratie, van de federaties van gemeenten en van de gemeenten voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet.

Artikel 1, § 1, 2° SWT stelt dat de SWT eveneens van toepassing zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Er is sprake van een openbare dienst zodra er een minimale devolutie van de overheidstaak plaatsvindt.

Wanneer een VZW bijvoorbeeld een dermate nauwe band vertoont met de overheid, dat zij erdoor gefinancierd wordt en haar toebelagen enkel mag aanwenden voor doeleinden waarmee de financierende overheid haar instemming heeft betuigd dient, dient te worden aangenomen dat haar taak inderdaad de grenzen van privaat bedrijf overstijgt en de VZW als een dienst moet worden beschouwd. Dit geldt des te meer wanneer deze VZW aan vorm van bestuurlijk toezicht is onderworpen en de regeringsafgevaardigden bij de desbetreffende instelling een erg ruim toezicht kunnen uitoefenen, dat ook op elementen van opportuniteit betrekking heeft (T. DE PELSMAEKER *et al.* *Taalgebruik in bestuurszaken*, Brugge, Die Keure, 2004, 32).

In titel III, hoofdstuk II, afdeling 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI) wordt de regeling van het gebruik van de talen geregeld voor de gecentraliseerde en gedecentraliseerde diensten van de Vlaamse Executieve, van de Franse Gemeenschapsexecutieve en van de Waalse Gewestexecutieve, waarvan de werkring niet het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap of het Gewest, al naar het geval, bestrijkt.

4 CAW en toepassingsgebied

De VCT stelt vast:

- de missie en de doelstellingen van het algemeen welzijnswerk in het decreet worden omschreven;
- de taken van de centra voor teleonthaal en de centra voor algemeen welzijnswerk en de werkingsprincipes die zij moeten hanteren worden door het decreet omschreven;
- de Vlaamse Regering dient de wijze te bepalen waarop de centra opgericht moeten zijn om erkend te kunnen worden, evenals het werkgebied, de programmatie en de beleidsplanning van de centra;

- het aantal centra voor algemeen welzijnswerk en centra voor teleonthaal expliciet wordt bepaald in het decreet;
- de vaststelling en toekenning van subsidie-enveloppen van de centra;
- de centra die erkend zijn of die een erkenning hebben aangevraagd zijn onderworpen aan een uitgebreide toezicht door ambtenaren van de Vlaamse Overheid.

Op basis van bovenstaande elementen stelt de VCT vast dat centra voor teleonthaal en de centra voor algemeen welzijnswerk rechtspersonen zijn die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

Omwille van het feit dat hun werkkruis niet het gehele ambtsgebied van de Gemeenschap bestrijkt maar een deel ervan, ressorteren zij onder de regeling van de talen beschreven in titel III, hoofdstuk II, afdeling 2 GWHI.

5 Gebruik van andere talen

De Nederlandse afdeling van de VCT heeft in verschillende adviezen gesteld dat zij er zich van bewust is dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening en door specifieke projecten die door hen worden ontwikkeld, bijvoorbeeld in het kader van integratie. Het gebruik van vreemde talen, naast de landstalen, kan dan wenselijk zijn.

De VCT heeft in haar adviespraktijk aanvaard dat voor specifieke projecten een andere taal of talen kunnen worden gebruikt dan deze die door de SWT worden voorgeschreven (cf. VCT-advies nr. 49.138 van 30 juni 2017 en nr. 47.055 van 18 september 2015). In de vaste adviespraktijk van de VCT geldt deze uitzondering echter op voorwaarde dat het een vertaling betreft en dat in de anderstalige teksten duidelijk aangegeven staat dat het een vertaling betreft. Ook moet de tekst eveneens in de opgelegde taal of talen beschikbaar zijn zodat het duidelijk is dat particulieren over dezelfde informatie beschikken in de opgelegde taal of talen.

Deze vaste adviespraktijk heeft als doel iedere uitzondering op de SWT te beperken tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang (cf. VCT-advies nr. 50.366 van 9 november 2018). Iedere uitzondering dient aldus zo veel mogelijk beperkt te worden in zowel omvang als tijd, aangezien het gebruik van vreemde talen enkel uitzonderlijk of als overgangmaatregel kan worden toegestaan. De VCT heeft bijvoorbeeld in het verleden gunstige adviezen gegeven over het gebruik van de andere talen wanneer dit gebruik noodzakelijk was voor de volksgezondheid of het belang voor het kind.

In haar advies nr. 48.307 van 27 januari 2017 heeft de VCT het volgende geadviseerd over de doelgroep aan wie de anderstalige communicatie kan worden gericht:

“De doelgroep waarvoor de anderstalige introductiebrief, vragenlijst en herinneringsbrief is bestemd, is echter te algemeen en weinig precies omschreven. In de voorgestelde methode wordt er immers een onderscheid gemaakt naargelang de concrete kennis van het Nederlands in hoofde van de ondervraagde persoon en niet naargelang de duur van verblijf in de Vlaamse Gemeenschap, dat een bepalend element dient te zijn bij de beoordeling van de wenselijkheid of noodzakelijkheid van het gebruik van andere talen naast het Nederlands.

Daarom zal de Nederlandse afdeling enkel een gunstig advies over uw aanvraag kunnen brengen voor zover het gebruik van andere talen in betrekkingen met personen uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt beperkt tot de inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen.”

Deze adviespraktijk is eveneens van toepassing op de CAW's. Dit houdt in dat zij enkel uitzonderlijk andere talen kunnen gebruiken dan de voorgeschreven ta(a)l(en), *in casu* het Nederlands en het Frans ten aanzien van de inwoners van de taalgrens- en randgemeenten die het gebruik van het Frans vragen. Dit gebruik dient te worden beperkt tot hetgeen absoluut noodzakelijk is in het algemeen belang.

De VCT is van oordeel dat het gebruik van andere talen in het algemeen welzijnswerk het gebruik van andere talen kan verantwoorden aangezien onder het algemeen welzijnswerk dient te worden verstaan de psychosociale hulp- en dienstverlening die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van gebeurtenissen in de persoonlijke levenssfeer, problemen ten gevolge van gebeurtenissen in een context van criminaliteit of problemen van meervoudige kwetsbaarheid ten gevolge van een proces van sociale uitsluiting.

Bij het gebruik van andere talen dienen de voormelde vormvereisten te worden gerespecteerd, met name dat het een vertaling betreft en dat in de anderstalige teksten duidelijk aangegeven staat dat het een vertaling betreft. Ook moet de tekst eveneens in de opgelegde taal of talen beschikbaar zijn zodat het duidelijk is dat particulieren over dezelfde informatie beschikken in de opgelegde taal of talen.

De VCT benadrukt verder dat dit gebruik van andere talen dient te worden beperkt tot de inwoners die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te leren kennen. De bepaling van het feit of iemand al dan niet de gelegenheid had om voldoende Nederlands te leren en te leren kennen dient in elke situatie afzonderlijk te worden beoordeeld. De CAW's kunnen bij deze beoordeling rekening houden met de specifieke kwetsbaarheid van de personen die op hun diensten beroep doen.